

غزل

کر رہیوں بالن اکٹھا تن بدن دے واسطے
مَر رہیا ایں رات دن جو کُوڑے دھن دے واسطے

مَرن پچھتوں ویکھ کے لاشے نوں سکتہ ہو گیا
جد بدیشی کپڑا آیا پھر کفن دے واسطے

کر گئے اوہ نام زندہ مُلک زندہ اپنا
ہو گئے قربان جو اپنے وطن دے واسطے

دوستو! آزادیاں دی پھر بہاراں ویکھنا!
ہون جتھے اپنے راکھ چمن دے واسطے

سرفروشی دا ہے دعویٰ سہل اے کُشتہ میاں
دل تے گردہ چاہیدا اے اس سخن دے واسطے

مشق

- 1- غزل دے ترتیبی شعر دا مطلب لکھو۔
- 2- پہلے دو شعراں وِچ شاعر نے بدن، دھن، کفن دے الفاظ قافیے دے طور تے ورتے نیں۔ دوجے شعراں وِچ کیہڑے الفاظ قافیے دے طور تے استعمال ہوئے نیں۔
- 3- ”دل تے گردہ چاہیدا اے“ ایس توں شاعر دی کیہ مراد اے؟
- 4- شاعر دے نیڑے مُلک داناں کس طراں زندہ کیتا جاسکدا اے؟